

(καλλιτεχνική προσέγγιση για μια αντίληψη του γιατί συμβαίνει, ότι συμβαίνει στη Συρία, στην Υεμένη, στο Αφγανιστάν και όπου ηχούν τύμπανα πολέμων και ρέει αίμα αθώων)

Το 1975 ο Καναδός μουσουργός Neil Young είναι 30 χρονών. Έχει από το '66, και τα 21 του χρόνια μετακομίσει στην Καλιφόρνια των Η.Π.Α., από την πατρίδα του τον Καναδά. Ζει ακόμα στην Αμερική, αν και ποτέ δεν απέκτησε ή αιτήθηκε Αμερικανική υπηκοότητα.

Είναι ήδη φτασμένος, αναγνωρισμένος καλλιτέχνης με πολύ υψηλά ποιοτικά κριτήρια. Μετά την συνεργασία του με τους Buffalo Springfield, συμπράτει με τους Crosby Stills Nash, κυκλοφορούν το βαρύτιμο Déjà vu και ανεβαίνουν μαζί στην σκηνή του Woodstock τον [Αύγουστο του 1969](#)

Την δεκαετία του '70 ξεκινά σόλο καριέρα, κυκλοφορεί το ξεχωριστό Harvest και τον Νοέμβριο του '75 έρχεται το άλμπουμ Zuma σε συνεργασία με την μπάντα Crazy Horse.

Εκεί φιλοξενείται το κομμάτι Cortez the killer όπου ο Καναδός με ποίηση, νότες και μαεστρία στην ηλεκτρική κιθάρα μας δίνει μια θλιβερή άποψη για τις βίαιες, κατακτητικές πρακτικές. Προφανώς δεν είναι ένα κομμάτι που ακούγεται οποιαδήποτε ώρα, ή με οποιαδήποτε διάθεση, όπως πολλές από τις δημιουργίες του.

Πλέκει την ιστορία του, με κεντρικό ήρωα τον Ισπανό κονκισταδόρες Herman Cortes.

Προσωπικότητα σφόδρα αμφιλεγόμενη και αναμφίβολα βουτηγμένη στη βία.

*«Ήρθε χορεύοντας διασχίζοντας το νερό
με τα γαλιόνια και τα όπλα του
Ψάχνοντας για τον νέο Κόσμο
Σε αυτό το παλάτι μέσα στον ήλιο».*

Έτσι ξεκινά ο Young, μετά από μια μακρά και περίτεχνα μελαγχολική εισαγωγή. Αφού περιγράφει την άφιξη του Ισπανού, τον τρόπο που ζούσαν οι ιθαγενείς, μας δίνει και το μέτρο της διαφορετικότητάς τους σε σχέση με τον «πολιτισμένο» και θρησκευόμενο Ευρωπαίο

*«Το μίσος ήταν μύθος
Ο πόλεμος κάτι άγνωστο
Οι άνθρωποι εργάζονταν μαζί
Και σήκωναν πέτρες πολλές. »*

Ακολούθως περνά τα μηνύματά του, για το βίαιο τρόπο που ξεριζώνεται ο ντόπιος πολιτισμός. Δύσκολο να αποδοθεί στο σύνολό του, από έναν μη ειδικευμένο και όχι σε βάθος γνώστη της δουλειάς του Καναδού. Στο φινάλε, ανακατεύει το τρίτο πρόσωπο αφήγησης με το πρώτο, πιθανόν λόγω μιας προσωπικής ερωτικής ιστορίας και φθάνει το τελευταίο ρεφρέν μονολογώντας:

*«Ήρθε χορεύοντας πάνω στο νερό
Cortez, Cortez
Τι φονιάς.»*

Τον 16ο αιώνα που έδρασε ο Herman Cortes ήταν οι μοναρχίες και η αποικιοκρατία. Ήταν ο πυρετός του χρυσού και το άλλοθι του εκπολιτισμού και του εκχριστιανισμού.

Στο 21ο αιώνα, που δρουν παραπλήσιες δυνάμεις, είναι το πετρέλαιο και η εξουσία της οικονομικής ισχύος. Ως άλλοθι προβάλει το κουρελιασμένο και τέρμα κακοποιημένο ιδανικό του ελεύθερου κόσμου.

Και ο θάνατος κυκλοφορεί ασταμάτητος, όπως και η φτώχεια, εξολοθρεύοντας ασταμάτητα, ταλαιπώρες και αθώες ψυχές.

(για την ιστορία, ας κατατεθεί, ότι το κομμάτι "Cortez the Killer" βρίσκεται στη θέση 39 των 100 καλύτερων σόλο με κιθάρα και στην 329η των καλύτερων τραγουδιών όλων των εποχών, σύμφωνα με το περιοδικό Rolling Stone)

για ένα άκουσμα εδώ :

<https://www.youtube.com/watch?v=m-b76yiqO1E>